

Agentschap NL
Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

VERIFICATIEPROTOCOL DUBBELTelling BIOBRANDSTOFFEN

Versie 4.1 - januari 2013

Rapport GAVE-13-01

INHOUD

	blz.
INHOUD	2
A. INLEIDING EN ALGEMENE EISEN	3
B. VERIFICATIESTRATEGIE	7
C. FASE 1	9
C1. Preverificatie	9
C2. Fase 1 bezoek	10
C3. Risicoanalyse	10
C4. Verificatieplan	12
C5. Fase 1 rapport	12
D. FASE 2	13
D1. Verificatieprogramma	13
D2. Steekproefname	13
D3. Rapportage en verklaring	13
E. COMPETENTIE AUDITORS	17
F. JAARLIJKS OVERZICHT VERKLARINGEN	18
G. BEGRIPPENLIJST	19
H. VOORBEELDVERKLARING	22

A. INLEIDING EN ALGEMENE EISEN

1. Het doel van dit protocol is om basisregels, procedures en richtlijnen vast te stellen voor geaccrediteerde inspectie-instellingen (conform NEN-EN-ISO 17020, Type A) die verificaties uitvoeren in het kader van artikel 17 van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer (hierna: regeling). De uitvoerende inspectie-instelling dient te voldoen aan hetgeen in dit protocol is beschreven en de eisen van de regeling in acht te nemen.
Het beheer van dit protocol ligt bij Agentschap NL. De laatste versie van het protocol is te vinden op www.agentschapnl.nl/GAVE.
2. Verificatie van data en informatie, die de opdrachtgever of diens afnemers op grond van artikel 17 van de regeling voornemens zijn aan de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) te overleggen, is gericht op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid.
3. Met de verificatie op basis van redelijke mate van zekerheid dienen de risico's in het verificatieproces tot een acceptabel laag niveau te worden gereduceerd, zodat een positieve vorm van verificatieverklaring mogelijk is. De inspectie-instelling hanteert bij de opzet van het verificatieplan een aanvaardbare materialiteitsdrempel, gericht op het ontdekken van de kwantitatieve en kwalitatieve afwijkingen die van materieel belang zijn.
4. Aspecten van materieel belang hebben betrekking op de te rapporteren hoeveelheden biobrandstof (inclusief de onderste verbrandingswaarde en energie-inhoud), de aantoonbaarheid van productie uit dubbeltellende grondstof (grondstof waarvan de biobrandstof afkomstig is, samenstelling van de grondstof, alternatieve toepassing) en de herkomst van de grondstof.
5. Als onderste verbrandingswaarde en energie-inhoud kan de onderste verbrandingswaarde worden overgenomen uit bijlage III van de Richtlijn 2009/28/EG ("Richtlijn Hernieuwbare Energie"). Voor overige biobrandstoffen dient deze waarde te zijn bepaald door een geaccrediteerd laboratorium conform ISO/IEC 17025.
6. Hoeveelheden geleverde biobrandstoffen en grondstoffen dienen te zijn bepaald met meetinstrumenten die voldoen aan de eisen van de Metrologiewet.
7. Met betrekking tot de aantoonbaarheid van de inzet van afval, residuen en lignocellulose materiaal dat geen alternatieve toepassing kent (zoals bedoeld in de regeling, hierna: dubbeltellende grondstoffen) als grondstof voor de productie van

biobrandstof, richt de verificatie zich in eerste instantie op de juistheid en volledigheid van inkoopcontracten en de leveringsdocumenten (c.q. transportdocumenten) voor de grondstoffen. Hierbij worden alle relevante wettelijke eisen in acht genomen. In geval van gebreken in deze documenten moet de opdrachtgever op andere wijze aantonen dat sprake is van inzet van deze dubbeltellende grondstoffen.

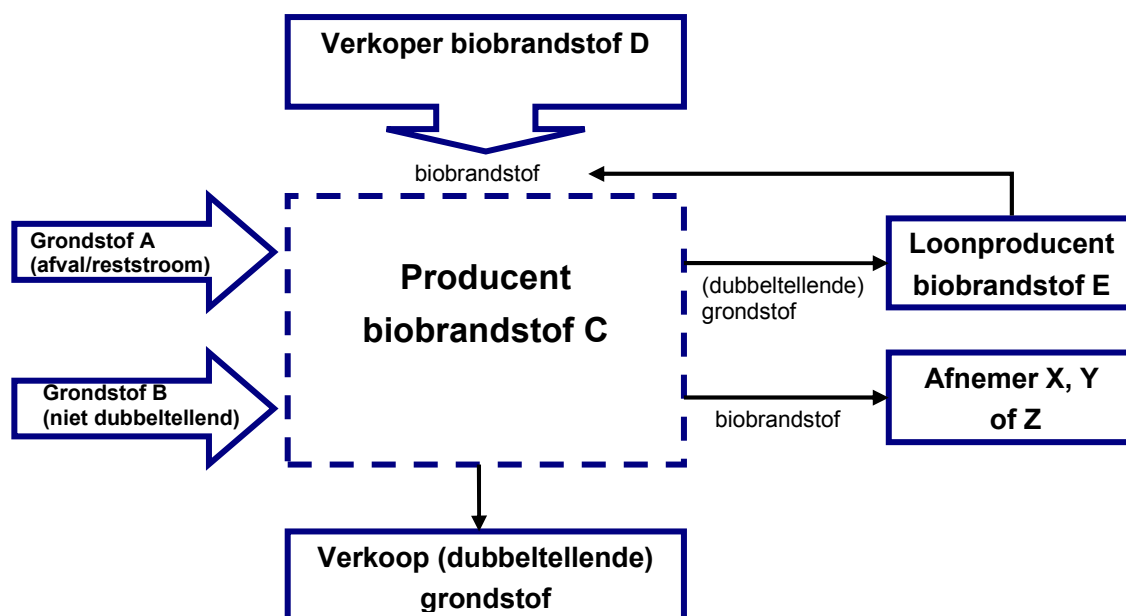
Wanneer gebruik wordt gemaakt van analysesresultaten als bewijslast voor de inzet van dubbeltellende grondstoffen en/of de samenstelling van grondstoffen, dan dienen deze analyses te zijn uitgevoerd door een geaccrediteerd laboratorium conform ISO/IEC 17025.

8. De verificatie heeft altijd betrekking op een hoeveelheid biobrandstof (liters vloeistof bij 15 °C of kg gas) dat in het verleden is geproduceerd en in een vastgestelde tijdsperiode is geleverd. De verificatieverklaring heeft dan ook betrekking op deze specifieke scope.
9. De opdrachtgever voor de verificatie kan zowel een producent van biobrandstof (C) als een afnemer van een producent van biobrandstof (X, Y, Z) zijn. Zie onderstaande schema.

10. Wanneer de opdrachtgever voor de verificatie een afnemer (X, Y of Z) is dan heeft de scope van de verificatie betrekking op een hoeveelheid biobrandstof (liters vloeistof bij 15 °C of kg gas) geleverd door producent C aan de opdrachtgever in een vastgestelde tijdsperiode. Het verificatieprotocol en de verificatieverklaring zijn niet bedoeld voor het aantonen van een sluitende massabalans door afnemer (X, Y of Z) of door een andere partij later in de handelsketen. Verificatieverklaringen mogen daarom alleen afgegeven worden volgens de scope van de verificatie zoals genoemd in dit artikel 10 en in de artikelen 11 en 13. Verificatieverklaringen mogen later in de handelsketen worden gesplitst, zie artikel 42.

11. Wanneer de opdrachtgever voor de verificatie een producent van biobrandstof (C) is dan heeft de scope van de verificatie betrekking op een hoeveelheid biobrandstof (liters vloeistof bij 15 °C of kg gas) geleverd door producent C aan een afnemer (X, Y of Z) in een vastgestelde tijdsperiode. Per afnemer dient een verklaring te worden afgegeven.
12. In het geval producent C zowel dubbeltellende grondstoffen (A) als niet-dubbeltellende grondstoffen (B) verwerkt tot biobrandstof, dan dient de producent op macroniveau (door middel van massabalansen) aan te tonen dat voldoende dubbeltellende grondstof is aangewend om de hoeveelheid biobrandstof waarvoor een verklaring wordt verzocht te produceren. Hierbij dient nadrukkelijk rekening te worden gehouden met de hoeveelheid dubbeltellende grondstof die door producent C is (door)verkocht aan derden, eventuele inkoop van biobrandstof en eventuele loonproductie (zie onderstaande schema).

13. De hoeveelheid biobrandstof gekocht van verkoper D valt buiten de scope van de verificatie, tenzij:
- producent C de ingekochte biobrandstof omzet in een andere biobrandstof (voorbeeld: producent C zet - gebruik makend van fossiele isobuteen - ethanol om in ETBE of biomethanol om in bio-MTBE); en
 - de door verkoper D geleverde biobrandstof is geproduceerd uit dubbeltellende grondstof en verkoper D voor deze biobrandstof een verificatieverklaring levert die is uitgegeven door een geaccrediteerde inspectie-instelling, conform de eisen van de regeling.

14. Bij loonproductie moet ook op de productielocatie(s) van de loonproducent een verificatieonderzoek worden uitgevoerd (zie ook artikel 16). Aantoonbaar moet worden dat:

- De loonproducent technisch in staat is om de geleverde dubbeltellende grondstoffen om te zetten in de bedoelde hoeveelheden biobrandstoffen;
- Door producent C aan loonproducent E voldoende dubbeltellende grondstof is geleverd om de hoeveelheden in loonproductie geproduceerde biobrandstof te verantwoorden. Dit rekening houdend met de productiecapaciteit en bevestigde productierendementen bij loonproducent E;
- De aan loonproducent E geleverde hoeveelheden dubbeltellende grondstof daadwerkelijk zijn aangewend voor de productie van bedoelde hoeveelheden biobrandstof.

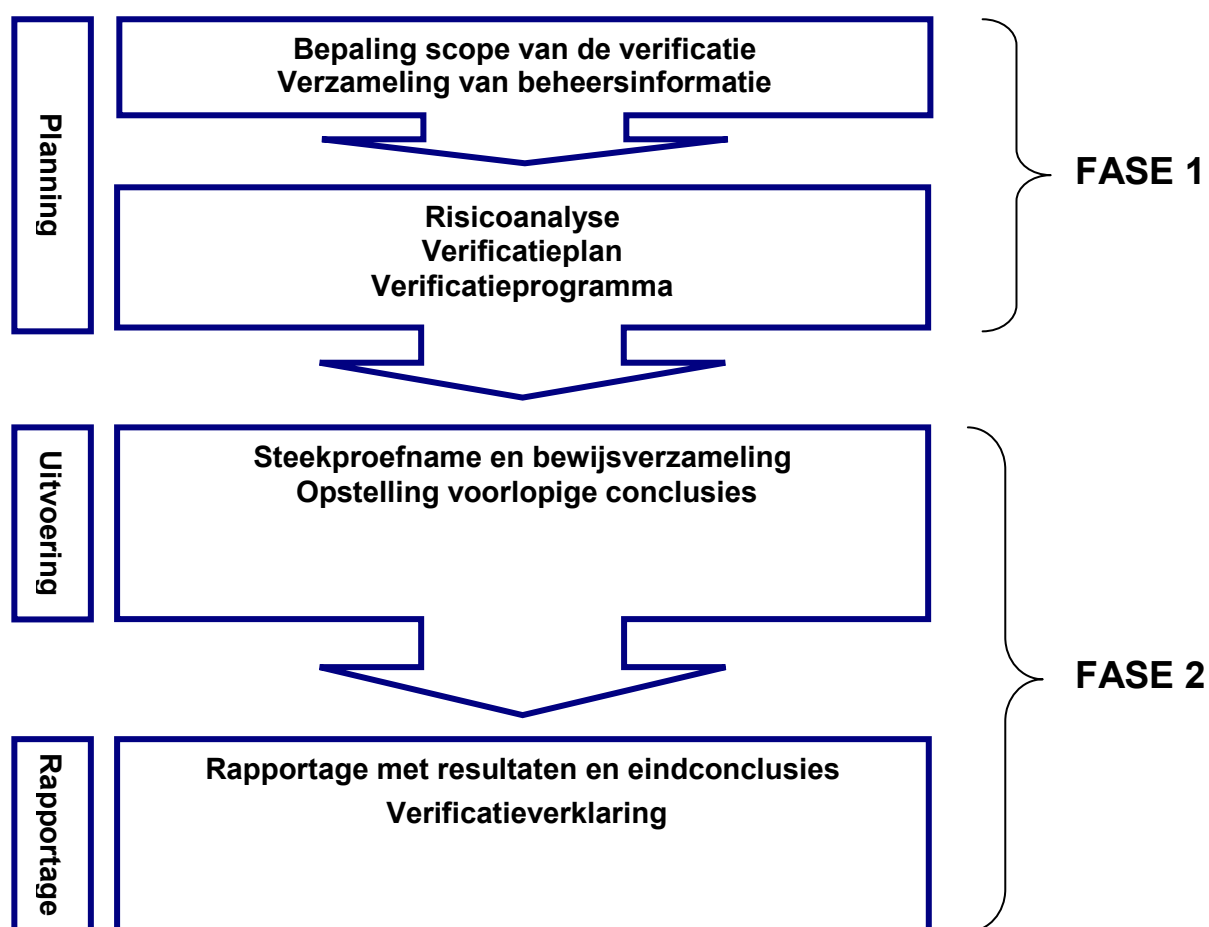
Er is sprake van loonproductie alleen als tussen producent C en loonproducent E daarvoor een overeenkomst is afgesloten, waarin minimaal de te leveren hoeveelheid biobrandstof is opgenomen. Bij het ontbreken van een dergelijke overeenkomst is er sprake van normaal verkoop van dubbeltellende grondstof en inkoop van biobrandstof door producent C.

15. In loonproductie geproduceerde biobrandstof kan alleen worden geverifieerd als producent C en loonproducent E overeen zijn gekomen wie de opdrachtgever is voor de verificatie (degene voor wie een verklaring wordt opgesteld). Zie ook artikelen 20 en 22.

Biobrandstoffen die tussen producenten zijn geleverd kunnen alleen worden geverifieerd wanneer voor de levering tussen partijen een overeenkomst is afgesloten (inkoop/verkoopcontract of contract voor loonproductie).

B. VERIFICATIESTRATEGIE

16. De verificatie wordt in principe voltooid in twee fasen (fase 1 en fase 2), waarbij onderzoek (interviews, observatie, evaluatie van documenten en registraties) op de productielocatie(s) (en eventueel bij leveranciers van de opdrachtgever) plaatsvindt. Fase 1 betreft de voorbereidingen en planningsfase. Fase 2 betreft de daadwerkelijke steekproefname, verzameling van bewijsmateriaal en eindrapportage van de resultaten. Zie onderstaande schema.

17. De verificatie kan in geval van een vervolgbezoek ook remote (offsite) worden voltooid, afhankelijk van de risicoanalyse en bekendheid met de processen en interne beheersmaatregelen van de opdrachtgever m.b.t. de productie en levering van de biobrandstof. Het is mogelijk dat een vergelijkbare partij biobrandstof al eerder is geverifieerd of dat aspecten reeds zijn geverifieerd tijdens een auditbezoek in het kader van een andere regeling (zoals ISO 14001/ISO 9001 certificering). Waar een bezoek ter plaatse niet wordt ondernomen, moet de

rechtvaardiging hiervoor in het verificatierapport en de verificatieverklaring worden gedocumenteerd. De inspectie-instelling MOET een locatiebezoek bij de eerste controle en minstens eens per fase uitvoeren. Het ligt in de verwachting dat remote verificatie alleen wordt toegepast bij eenvoudige processen.

18. De inspectie-instelling bewaart indien nodig kopieën van gedurende het verificatieproces verzamelde relevante bewijzen als onderdeel van een volledig en transparant dossier. Relevante bewijzen zijn bijvoorbeeld contracten, certificaten, massabalansen, validatieverklaring berekeningsmethoden en eerder afgegeven verificatieverklaringen.
19. De inspectie-instelling vergewist zich er van dat alle partijen en organisaties bij wie gedurende het verificatieproces informatie wordt verzameld (zie ook artikel 22) deze informatie minimaal vijf jaar bewaren.

C. FASE 1

C1. Preverificatie

20. De inspectie-instelling stelt zich vooraf aan de contractvorming voor de verificatie op de hoogte van de scope van de verificatieopdracht. Hiervoor dient de inspectie-instelling onder meer de volgende informatie van de opdrachtgever te ontvangen:

- De te verifiëren data en informatie welke aan de NEa worden gerapporteerd;
- Massabalansen met betrekking tot grondstoffen en biobrandstoffen, inclusief (door)verkochte hoeveelheden dubbeltellende grondstoffen, ingekochte biobrandstoffen en in loonproductie geproduceerd biobrandstof. Hierbij is het van belang dat de informatie (zoals grondstof waaruit de brandstof is geproduceerd) gekoppeld is aan de omvang van de leveringen biobrandstof, en dat de som van alle leveringen die uit het mengsel zijn gehaald dezelfde informatie heeft, in dezelfde hoeveelheden, als de som van alle leveringen die aan het mengsel wordt toegevoegd;
- Indien sprake is van in loonproductie geproduceerde biobrandstof, de vastgelegde afspraken tussen producent en loonproducent met betrekking tot de opdracht voor de verificatie (zie artikel 15);
- Indien sprake is van biogas of groen gas, of er voor de productie subsidie wordt verkregen. De inspectie-instelling dient een opdracht te weigeren wanneer de opdracht verificatie betreft van biogas/groen gas waarvoor SDE(+) subsidie wordt verkregen, omdat biogas/groen gas geproduceerd met SDE(+) subsidie niet mag worden ingezet voor het voldoen aan de biobrandstof verplichting op basis van het Besluit Hernieuwbare Energie Vervoer.
- Eerdere verklaringen afgegeven door een geaccrediteerde inspectie-instelling, in het kader van de regeling;
- Productiegegevens (beschrijving productieproces biobrandstof, aantal medewerkers betrokken bij het proces, aantal soorten en typen biobrandstoffen dat op de locatie worden geproduceerd danwel bewerkt danwel opgeslagen, wijze van aflevering van de biobrandstoffen);
- Gegevens met betrekking tot de inkoop van grondstoffen voor de productie van biobrandstof (hoeveelheden en soorten grondstoffen die worden ingezet voor de productie van biobrandstof, aantal leveranciers voor de grondstoffen t.b.v. de productie van biobrandstof);

- Gegevens omtrent de beheersmaatregelen bij de opdrachtgever (en eventuele leveranciers) om de betrouwbaarheid van de gerapporteerde informatie te borgen (certificering tegen een relevante norm, contracteisen aan leveranciers, leveranciersbeoordelingen, supplier audits, ingangscntroles, analyses, interne audits en controles, kwalificatie betrokken personeel, etc);
21. De inspectie-instelling accepteert de verificatieopdracht alleen als, op basis van de verkregen informatie, kan worden geconcludeerd dat aan alle eisen in dit protocol en de accreditatie-eisen (conform NEN-EN-ISO 17020) kan worden voldaan.
22. Indien de organisatie die de inspectie-instelling contracteert voor de verificatie niet de verantwoordelijke partij is voor de volledigheid en juistheid van de te verifiëren data en informatie, dient de inspectie-instelling het effect hiervan op toegang tot documenten, registraties en andere informatie nadrukkelijk te overwegen bij de acceptatie van de verificatieopdracht. Het is namelijk mogelijk dat ook een controle bij leveranciers van grondstoffen en/of loonproducenten moet worden uitgevoerd om een verklaring met redelijke mate van zekerheid te verschaffen. De toegang tot alle relevante data en informatie kan in dat kader worden geborgd door een meerpartijen overeenkomst af te sluiten. In de overeenkomst wordt vastgelegd voor welke organisatie de verklaring wordt opgesteld.
23. De afgesproken scope van de verificatie (inclusief voorziene tijdsbesteding) wordt vastgelegd in een verificatieovereenkomst of een andere geschikte vorm van contract.

C2. Fase 1 bezoek

24. In het fase 1 bezoek wordt de informatie genoemd in artikel 20 nader onderzocht en de bewijsvoering voor deze informatie getoetst. Onderdeel van dit bezoek is een rondleiding op de locatie(s). De auditor heeft mogelijk tijd om de steekproefname (onderdeel van fase 2) al in deze fase te starten.

C3. Risicoanalyse

25. Een gedetailleerde risicoanalyse moet na het fase 1 bezoek worden voltooid op basis van de informatie die tijdens de preverificatie en het fase 1 bezoek is verzameld. De risicoanalyse moet potentiële risico's (inherente risico's, controlerisico's en detectierisico's) voor de te rapporteren gegevens identificeren die tot materiële misinterpretaties kunnen leiden in verband met onder meer:
- Ondoeltreffendheid van het beheerssysteem met betrekking tot levering en verwerking van dubbeltellende grondstoffen;

- Onduidelijkheid m.b.t. koppeling van geproduceerd biobrandstof aan geleverde dubbeltellende grondstof;
- Het gebrek aan duidelijke verantwoordelijkheden en bekwaamheidseisen ten aanzien van zeer belangrijke rollen voor gegevensbeheer;
- Ondoeltreffendheid van het onderhoud en kalibratie van meetinstrumenten;
- Ondoeltreffendheid van het systeem van interne controle;
- Ondoeltreffendheid van een correctief en preventief actiesysteem om zwakheden in de gegevens en het systeem te behandelen;
- De ingewikkeldheid met betrekking tot de verwerking van gegevens door de organisatie;
- De onbetrouwbaarheid van eventuele veronderstellingen die zijn gemaakt;
- Het gebrek aan duidelijkheid van systemen met betrekking tot het verzamelen en verwerking van ruwe gegevens en verdere berekeningen.
- Ondoeltreffendheid van het beheerssysteem voor het uitgeven van duurzaamheidsverklaringen.
- Onduidelijkheid in de status van de certificatie volgens een vrijwillig, erkend, duurzaamheidsschema.

Risico's worden gekwalificeerd naar hoog, midden en laag. Het resultaat van deze analyse wordt gebruikt om het verificatieplan op te stellen.

26. Het uitvoeren van de risicoanalyse is een dynamische activiteit dat zou moeten worden uitgevoerd vóór en tijdens het opstellen van het verificatieplan, gedurende de steekproefname en voordat de verificatieverklaring wordt opgesteld.

27. De risicoanalyse moet ook conclusies van een vorige controle bijwerken, indien relevant en indien voltooid door dezelfde inspectie-instelling. De opdrachtgever kan de processen verbeterd hebben om eerder geïdentificeerde risico's te elimineren of te verminderen.

De inspectie-instelling kan in zijn risicoanalyse ook rekening houden met de output van een risicoanalyse uitgevoerd door de opdrachtgever op haar gegevensbeheerssysteem.

C4. Verificatieplan

28. Het doel van een zorgvuldig overwogen verificatieplan is de risico's te verminderen tot een acceptabele laag niveau. Er bestaat een omgekeerd evenredige relatie tussen het materieel belang en het niveau van het controlerisico. De auditor houdt bij het bepalen van de aard, tijdsfasering en omvang van de steekproefname rekening met deze relatie.

29. Als uitgangspunt voor de verificatie geldt een materialiteitsdrempel van 1%. De steekproefsystematiek en systeemgerichte controles dienen hierop afgestemd te zijn. Afhankelijk van de gebruikte feedstock en/of de van toepassing zijnde omstandigheden kan de auditor besluiten tot het hanteren van een afwijkende materialiteitsdrempel. De motivatie hiertoe dient in het Fase 1 rapport te zijn vastgelegd. Indien besloten wordt tot het hanteren van een hogere materialiteitsdrempel dan 1%, dient dit tevens in de verificatieverklaring te worden vermeld.

Als de auditor bijvoorbeeld na het plannen van specifieke controles bepaalt dat de aanvaardbare materialiteitsdrempel lager is, dan wordt daardoor het controlerisico hoger. De auditor compenseert dit door:

- het risico van een afwijking van materieel belang, waar mogelijk, te verlagen door het uitvoeren van uitgebreidere of aanvullende systeemgerichte controles; of
- het ontdekkingsrisico te verlagen door het aanpassen van de aard, tijdsfasering en omvang van de gegevensgerichte controles.

30. Het verificatieplan moet dus een onderbouwing bevatten voor de gekozen controle aanpak en steekproefname als resultaat van de risicoanalyse (waarom bepaalde aspecten wel worden onderzocht en anderen niet, representativiteit van de steekproef, etc.).

31. In het verificatieplan moet een frequentie voor retrospectieve audits zijn vastgelegd. Deze frequentie moet minimaal één keer per jaar bedragen.

C5. Fase 1 rapport

32. De inspectie-instelling rapporteert de bevindingen van het fase 1 aan de opdrachtgever. Het rapport bevat minimaal geconstateerde afwijkingen, resultaten van de risicoanalyse en een verificatieprogramma (uitvloeisel van het verificatieplan).

D. FASE 2

D1. Verificatieprogramma

33. Het verificatieprogramma is een uitvloeisel van het verificatieplan en beschrijft de aard van de controleactiviteiten, te verifiëren bewijsmateriaal, te interviewen medewerkers en tijdschema. Doel van het verificatieprogramma is een gestructureerde uitvoering van het verificatieplan en de opdrachtgever in staat te stellen zich adequaat te kunnen voorbereiden op de fase 2 verificatie audit.
34. De inspectie-instelling kan besluiten om het verificatieplan als verificatieprogramma te hanteren mits wordt voldaan aan de doelstellingen genoemd in artikel 33.

D2. Steekproefname

35. Fase 2 (controles en steekproeven) wordt overeenkomstig het verificatieprogramma voltooid. Bij het begin van het fase 2 bezoek gaat de auditor na of er geen relevante veranderingen zijn in beheersaspecten, bepalingmethoden en berekeningen sinds fase 1, daar deze van invloed kunnen zijn op de eerdere risicoanalyse, het verificatieplan en het verificatieprogramma. Veranderingen in het verificatieplan moeten worden gedocumenteerd en verantwoord.
36. Als de auditor een afwijking van materieel belang heeft geconstateerd, dient hij deze afwijking tijdig te communiceren aan het juiste bevoegdheidsniveau van de opdrachtgever. In dit geval overweegt de auditor het controlerisico terug te brengen door het uitvoeren van aanvullende controlewerkzaamheden of door het verzoeken aan de leiding van de opdrachtgever om ten aanzien van de geconstateerde afwijkingen correcties aan te brengen.

D3. Rapportage en verklaring

37. De inspectie-instelling rapporteert de resultaten van het fase 2 bezoek, inclusief geconstateerde tekortkomingen, zo spoedig mogelijk na afronding van het fase 2 onderzoek schriftelijk aan de opdrachtgever.
38. In het rapport van het fase 2 onderzoek is vastgelegd welke werkzaamheden zijn uitgevoerd en tot welke conclusies de werkzaamheden hebben geleid. De uitgevoerde werkzaamheden dienen aan te sluiten bij in het verificatieplan en

verificatieprogramma opgenomen werkzaamheden. Het rapport dient informatie te bevatten, waarmee de conclusies omtrent de geïdentificeerde risico's en aangetroffen fouten en/of omissies kunnen worden onderbouwd, en bevat in dat kader ten minste de volgende belangrijke gegevens:

- Reden voor iedere wijziging ten opzichte van de oorspronkelijke risicoanalyse en de risico's.
- Wijzigingen in relevante activiteiten van de opdrachtgever die onder de aandacht zijn gekomen nadat het fase 1 onderzoek was afgerond en naar aanleiding waarvan het verificatieplan en het verificatieprogramma moesten worden aangepast.
- De algehele conclusie bij de beoordeling van aangetroffen fouten en/of omissies, en de overweging of deze fouten en/of omissies al dan niet materieel zijn.
- De conclusie ten aanzien van de verificatieaanpak en de op grond van het verzamelde bewijsmateriaal verkregen deugdelijke grondslag voor de formulering van conclusies (toereikendheid).

Daarnaast dient in het rapport van het fase 2 onderzoek te zijn vastgelegd welke aankoop- en verkoopdocumenten ("delivery notes") zijn gebruikt bij de controle van de massabalans, inclusief nummers van deze documenten en de hoeveelheid en soort van de grondstof of biobrandstof vermeld op deze documenten. Deze informatie dient op een zodanige manier in het fase 2 rapport te zijn opgenomen, dat uitgegeven verificatieverklaringen via de vermelde hoeveelheden grondstof of biobrandstof herleid kunnen worden tot de gecontroleerde verkoopdocumenten.

39. Indien de opdrachtgever de geconstateerde afwijkingen van materieel belang niet kan of wil corrigeren en de bevindingen van de uitgebreide controlewerkzaamheden de auditor niet in staat stellen te concluderen dat de niet gecorrigeerde afwijkingen niet van materieel belang zijn, resulteert dit in kwalificatie van de verklaring of het uitblijven van een verklaring. In beide gevallen motiveert de inspectie-instelling de beslissing in het eindrapport.

Kwalificatie houdt in dit kader in dat voor een beperkte scope een verklaring wordt afgegeven.

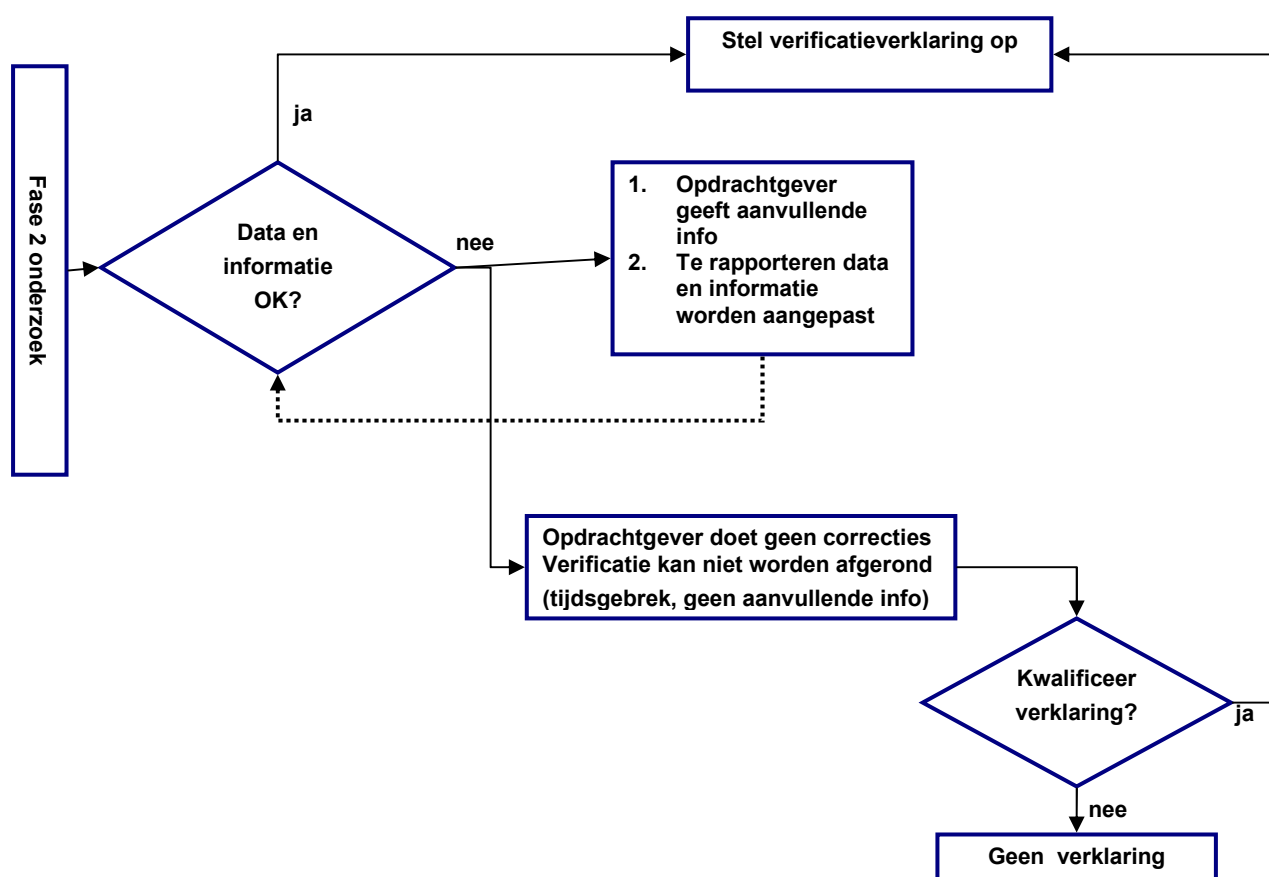
40. Aan het eind van fase 2 stelt de inspectie-instelling een verificatieverklaring op. De verklaring omvat tenminste de volgende onderdelen:

- De opdrachtgever waarvoor een verklaring wordt opgesteld;
- De scope van de verificatieopdracht;

- De grondslagen (wettelijke kader en criteria) van de verificatie;
- Korte beschrijving van uitgevoerde werkzaamheden (inclusief bezochte locaties);
- De soort biobrandstof, de grondstof waaruit deze is geproduceerd en het land van herkomst (of de landen van herkomst) van deze grondstof;
- Een 'positief' geformuleerd oordeel over een bepaalde hoeveelheid biobrandstof (liters vloeistof bij 15 °C of kg gas¹) geleverd in een bepaalde tijdsperiode die in aanmerking komt voor dubbeltelling;
- Een unieke code;
- Datum;
- Naam en handtekening van de inspectie-instelling.

Een voorbeeldverklaring is opgenomen in hoofdstuk H.

Het tot stand komen van de conclusie van de inspectie-instelling geschiedt conform onderstaande schema.

¹: De eenheid van de opgegeven hoeveelheden dient te corresponderen met de eenheid waarin de hoeveelheid biobrandstof moet worden ingevoerd op de biobrandstoffenbalans van de NEa. De handleiding bij die balans stelt dat "daar waar 'hoeveelheid biobrandstof [l] of [kg]' gevraagd of weergegeven wordt, gaat het bij biogas en BioLPG om kilogrammen en bij alle andere brandstoffen om liters bij 15 graden Celsius".

41. De unieke code op de verificatieverklaring heeft het format AAA-xxxxxx.

- AAA is een lettercode die verwijst naar een inspectie-instelling. Voor het verkrijgen van een lettercode neemt een inspectie-instelling die voldoet aan het gestelde in artikel 17 van de regeling contact op met de beheerder van het verificatieprotocol;
- xxxxxx is een volgnummer. De inspectie-instelling draagt er zorg voor dat elke uitgegeven verklaring een uniek volgnummer heeft. De inspectie-instelling bewaart in haar administratie een overzicht van uitgegeven volgnummers (zie ook artikel 46).

42. Afnemers van de producent, of afnemers van deze afnemers (etc) mogen een verificatieverklaring laten splitsen zolang de verklaring nog niet is gebruikt als bewijs voor dubbeltelling voor het voldoen aan de jaarverplichting². Splitsen betekent dat een verklaring wordt opgesplitst in één of meerdere verklaringen die in totaal de hoeveelheid biobrandstof van de verklaring die wordt gesplitst niet overstijgen. De inspectie-instelling dient de massabalans van de aanvrager hierop te toetsen. Verklaringen mogen alleen worden gesplitst door een inspectie-instelling die voldoet aan het gestelde in artikel 17 van de regeling. De te splitsen verklaring dient bij de inspectie-instelling te worden ingeleverd³ en kan niet meer worden gebruikt als bewijs voor dubbeltelling. De inspectie-instelling geeft vervolgens één of meerdere verklaringen uit die in totaal de hoeveelheid biobrandstof van de verklaring die is ingeleverd niet overstijgen. Op de nieuwe verklaring(en) blijft de soort biobrandstof, de grondstof(fen) waaruit deze is geproduceerd, alsmede de herkomst van de grondstoffen, ongewijzigd. Op de nieuwe verklaringen uitgegeven na splitsing wordt vermeld dat ze voortkomen uit splitsing en wordt de unieke code vermeld van de verklaring die ter splitsing is aangeboden.

²: Met andere woorden: een verklaring mag alleen worden gesplitst als de unieke code op de verklaring nog niet is ingevuld op een biobrandstofbalans die aan de NEa is gezonden of aan de NEa zal worden gezonden. Zodra een unieke code van een verklaring is vermeld op een biobrandstofbalans, dan dient de eigenaar het gehele volume genoemd op de verklaring zelf op zijn biobrandstofbalans te boeken in het huidige plus eventueel het daarop volgende jaar. De betreffende verklaring kan dan niet meer worden gesplitst.

³: Deze ingenomen verklaring wordt ongeldig gemaakt en bewaard in het archief van de inspectie-instelling die de splitsing heeft doorgevoerd.

E. COMPETENTIE AUDITORS

43. Auditors moeten competent zijn conform de richtlijnen van ISO 19011 (Richtlijnen voor kwaliteit en/of milieu managementsysteem auditing), aangevuld met

- de eisen in het kader van de beoordeling van duurzaamheid van specifieke grondstoffen uit paragrafen 7.3.1, 7.3.2 en 7.3.3/7.3.4 van ISO 19011. In tegenspraak met de vermelding in ISO 19011 dat 7.3.3/7.3.4 specifieke eisen zijn voor auditors van respectievelijk kwaliteitsmanagementsystemen en milieumanagementsystemen, zijn 7.3.3/7.3.4 dus hier ook van toepassing.
- informatie- en dataverificatie. Belangrijke aspecten hierin zijn risicoanalyse en materialiteit. Hierover dienen auditors een training te hebben gevolgd of een specifieke instructie te hebben ontvangen. Bovendien dienen auditors er reeds ervaring mee te hebben opgedaan in eerdere verificaties.

Nadere eisen met betrekking tot competentie van het personeel van de inspectie-instelling zijn opgenomen in NEN-EN-ISO 17020.

44. De scope van de verificatie kan in sommige gevallen gespecialiseerde kennis en vaardigheden vereisen in de verzameling en de evaluatie van bewijsmateriaal. In een dergelijke situatie kan worden besloten om personen van andere professionele disciplines te gebruiken die de vereiste kennis en vaardigheden hebben (deskundigen). De auditor moet in dit geval het werk van de deskundige voldoende begrijpen in een mate die volstaat om de auditor in staat te stellen om verantwoordelijkheid voor de conclusie over het bewijsmateriaal te dragen.

45. Van de auditor wordt niet verwacht dezelfde gespecialiseerde kennis en vaardigheden te bezitten als de deskundige. De auditor dient in dit kader wel voldoende kennis en vaardigheid te bezitten om:

- de doelstellingen van het werk van de deskundige te bepalen en om vast te stellen welke invloed dit werk heeft op het verificatieproces;
- de redelijkheid van de veronderstellingen, de methodes en informatiebronnen gehanteerd door de deskundige te kunnen evalueren;
- de redelijkheid van de bevindingen van de deskundige in relatie tot het doel van het verificatieproces en de conclusies te kunnen evalueren.

F. JAARLIJKS OVERZICHT VERKLARINGEN

46. Alle inspectie-instellingen die voldoen aan het gestelde in artikel 17, tweede lid van de regeling, sturen op verzoek van de NEa enkele maanden na het einde van een kalenderjaar aan de NEa een overzicht van de door hen uitgegeven en ingenomen verificatieverklaringen. De NEa kan met nadere aanwijzingen komen over de termijn waarover dit overzicht dient te worden gemaakt. Dit overzicht bevat, voor iedere uitgegeven verklaring, de volgende informatie:

A. Uitgegeven verklaringen (na verificatie op basis van dit verificatieprotocol)

- Unieke code van de verklaring
- Biobrandstof en grondstof waaruit deze is geproduceerd
(bijv. "biodiesel uit gebruikte frituurolie" of "ethanol uit stro")
- Volume en energie-inhoud waarvoor de verklaring is uitgegeven
- Naam van de producent en plaats plus land van productie van de dubbel tellende biobrandstof
- Datum van uitgifte van de verklaring

B. Uitgegeven verklaringen na splitsing en inname van een originele verklaring

- Unieke code van de na splitsing uitgegeven verklaring
(per ingenomen verklaring worden meerdere nummers uitgegeven en dus meerdere rijen in de tabel ingevuld)
- Biobrandstof en grondstof waaruit deze is geproduceerd
- Volume en energie-inhoud waarvoor de verklaring is uitgegeven
- Unieke code van de ingenomen verklaring
- Datum van splitsing

C. Ingenomen verklaringen

- Unieke code van ingenomen verklaring
- Datum van inname

G. BEGRIPPENLIJST

Begrip	Omschrijving
Controlerisico, Beheersrisico	Het risico dat fouten die invloed kunnen hebben op de te rapporteren informatie niet tijdig worden voorkomen of ontdekt en gecorrigeerd door de interne beheersmaatregelen die getroffen zijn door de verantwoordelijke partij.
Detectierisico, Ontdekkingsrisico	Het risico dat de gegevensgerichte controlemaatregelen van de inspectie-instelling fouten, die (individueel of gecombineerd met andere fouten in de data en informatie) materieel kunnen zijn, niet ontdekken.
Dubbeltellende grondstof	Afval, residuen en/of lignocellulose materiaal waarvoor geen alternatieve toepassing is (anders dan opwekking van elektriciteit en warmte, compostering of benutting van het lignocellulose deel van biomassa als diervoer).
Inherente risico	Inherent risico is de gevoeligheid van de te rapporteren informatie voor een materiële fout, individueel of gecombineerd met andere fouten, ervan uitgaande dat er geen gerelateerde interne controlemaatregelen aanwezig zijn.
Inspectie-instelling	Een bevoegde, onafhankelijke, erkende instantie conform NEN-EN-ISO 17020 Type A, die verantwoordelijk is voor de uitvoering van en rapportage over het verificatieproces, in overeenstemming met de eisen van dit protocol.
Verificatieverklaring, Conformiteitverklaring	Formele en schriftelijke verklaring door een onpartijdige inspectie-instelling waarin de resultaten worden weergegeven van de door hem uitgevoerde beoordeling van de, op grond van artikel 17 van de regeling, te rapporteren informatie.

Begrip**Omschrijving**

Materialiteitsdrempel	De gezamenlijke fouten of onrechtmatigheden in de te rapporteren informatie kunnen als materieel (dat wil zeggen belangrijk) worden beschouwd als de gebruikers hiervan, wanneer zij op de fouten zijn geweest, hiermee waarschijnlijk rekening zullen houden. De auditor moet beslissen hoe groot de omvang van de onjuistheden in de informatie mag zijn om nog als aanvaardbaar te kunnen worden beschouwd. Deze omvang wordt de "materialiteitsdrempel" of foutentolerantie genoemd. Bij gelijke omstandigheden is er minder controlewerk noodzakelijk naarmate de drempel hoger is.
Materieel belang	Informatie is van materieel belang indien het weglaten of onjuist weergeven daarvan de beslissingen die gebruikers op basis van de gerapporteerde informatie nemen kan beïnvloeden. Het materieel belang van een aspect of een fout is afhankelijk van de omvang, beoordeeld onder specifieke omstandigheden waaronder het weglaten of onjuist weergeven plaatsvindt. Het begrip materieel belang verschaft dus meer een drempel of kritische grens, dan dat het een primair kwalitatief kenmerk is dat informatie moet bezitten om nuttig te zijn.
Mate van zekerheid	De mate waarin de inspectie-instelling in de conclusies van zijn verificatie aan derde zekerheid verstrekt dat de informatie die is verstrekt, geen beduidende onjuiste opgave bevat. Het onderzoek van de inspectie-instelling kan gericht zijn op het verschaffen van een redelijke mate van zekerheid (reasonable assurance) of een beperkte mate van zekerheid (limited assurance).
Redelijke mate van zekerheid (reasonable assurance)	De doelstelling van een verificatieopdracht tot het verkrijgen van een redelijke mate van zekerheid is het reduceren van de risico's tot een aanvaardbaar laag niveau rekening houdend met de omstandigheden van de opdracht als basis voor een positief geformuleerde conclusie van de inspectie-instelling.

Begrip

Omschrijving

Verificatie	Systematische, onafhankelijke en gedocumenteerde beoordeling en/of vaststelling door een inspectie-instelling dat de te rapporteren gegevens volledig en betrouwbaar zijn.
Verificatieplan	Omschrijving van de controleactiviteiten (aard, methode, omvang steekproef) om risico's van afwijkingen van materieel belang tot een acceptabel laag niveau te reduceren. Het verificatieplan is gebaseerd op een uitgebreide risicoanalyse.
Verificatieprogramma	Omschrijving van de aard, het tijdstip van uitvoering, te interviewen personen en de omvang van de werkzaamheden, welke uitvoering geven aan het verificatieplan.

H. VOORBEELDVERKLARING

[naam en logo van inspectie-instelling]

Unieke code (AAA-xxxxxx)

Verklaring voor: [opdrachtgever]
[plaats], Nederland

1. Opdracht en scope

[inspectie-instelling] heeft van [opdrachtgever] opdracht gekregen om, in het kader van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer, een verificatie op dubbeltelling te doen op de hoeveelheden [soort biobrandstof] geproduceerd uit [soort grondstof] en geproduceerd door [opdrachtgever, producent C] en in de periode vanaf 1 januari 2013 t/m 30 mei 2013 geleverd aan [afnemer X].

2. Aanpak [inspectie-instelling]

De verificatie is uitgevoerd conform het Verificatieprotocol dubbeltelling biobrandstoffen, versie 4.1 van januari 2013. Dienovereenkomstig zijn wij gehouden onze verificatie zodanig te plannen en uit te voeren dat de hoeveelheid dubbeltellende geproduceerde biobrandstof met een redelijke mate van zekerheid kan worden vastgesteld.

Om onze conclusie te vormen hebben wij:

- Een site tour uitgevoerd op de locatie van [producent C, opdrachtgever] te [plaatsnaam], [land] en de interne controle- en beheersprocessen m.b.t. de eisen van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer geëvalueerd.
- Grondstofleveringen in de periode vanaf januari 2013 tot en met mei 2013 voor de productie van [soort biobrandstof] geverifieerd.
- De productie en leveringen van [soort biobrandstof] en leveringen van [hernieuwbare grondstoffen] vanuit de productielocatie van [producent C, opdrachtgever] geverifieerd.
- De informatie geverifieerd die door [opdrachtgever] is aangeleverd om aan te tonen dat het gaat om typen biobrandstoffen als bedoeld in Bijlage IV van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer, alsmede de gegevens geverifieerd die ten grondslag liggen aan deze informatie.

3. Oordeel [inspectie-instelling]

Op basis van de hiervoor vermelde aanpak is vastgesteld dat de hieronder vermelde hoeveelheid [soort biobrandstof] waarop de dubbeltelling wordt toegepast, conform artikel 16 van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer, door [producent C, opdrachtgever] is geproduceerd tussen de periode vanaf 1 januari 2013 tot en met 30 mei 2013. Deze hoeveelheid [soort biobrandstof] komt, conform artikel 16 van de Regeling Hernieuwbare Energie Vervoer, in aanmerking voor dubbeltelling (wegingsfactor: 2).

Hoeveelheid dubbeltellende [soort biobrandstof] uit [grondstof] (aantal liters vloeistof bij 15 °C of aantal kg methaan):	Onderste verbrandingswaarde (MJ):	Energie-inhoud (in TJ):	Land van herkomst van de grondstof van de biobrandstof:
---	-----------------------------------	-------------------------	---

[naam inspectie-instelling]

[Handtekening]
[Verantwoordelijke]